

ਐਚਐਸ ਬੇਦੀ ਅਤੇ ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਧਰਮ ਪਾਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਪੁਸ਼ਪਾ ਦੇਵੀ, - ਜਵਾਬਦਾਰਾ

LPA ਨੰ. 2002 ਦਾ 538

4 ਅਕਤੂਬਰ 2005

ਹਿੰਦੂ ਸੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 - S. 13(1)(ia)- ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ - Ld. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟਾਲਦੇ ਹੋਏ- ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਚਰਿੱਤਰ ਹਤਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ-ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਝੂਠੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ- ਪਤਨੀ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਪਤੀ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਹਿਵਾਸ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ-ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਤੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਚ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।

ਸਾਲ 1985। ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੀ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖਰਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪੂਰਨ

ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 16)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਪਤੀ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹਿਵਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਡਿਫਾਲਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਘਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 17) ਨਿਆਂ

ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਪਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 23 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) 20 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਮਈ, 1989 ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ 12 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਝਗੜਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਪਤਨੀ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਰੱਖਾਵਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

1985 ਤੱਕ। ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਰਹਿੰਦ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਸਿਆ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਸਮੇਤ ਉਸ ਘਰ ਵਿਚ ਆ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਤਨੀ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਅਲੂਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਦੋਵਾਂ (ਪਤੀ ਜਾਂ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ) ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਸਕਣ ਪਰ ਪਤੀ ਨੇ

ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਹਿੰਦ ਤੋਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਪਤੀ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(4) ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪਲੇਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਤੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਪਤਨੀ ਨੇ ਨਕਲ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਪੁਨਰਜੋਤ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 16 ਮਈ 1989 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਲੂਣਾ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਪਤੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਿਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(7) ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

(8) ਪਤੀ ਨੇ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(9) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਸੀ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਵੰਤ ਜੈਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(10) ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਸੀ ਵਰਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਝੂਠੇ, ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਸਬੰਧੀ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉੱਚ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਝੂਠੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਗੁਮ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਤੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਸਾਲ 1985 ਤੋਂ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੱਖਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਵੀ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।

(11) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਜਸਵੰਤ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਾਲਮ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਤਨੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(13) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਅਲੂਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਨੇ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 16 ਮਈ 1989 ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਉਸ ਸਕੂਲ ਆਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਝੂਠੀ ਪਾਈ। ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਕਲ ਲਈ ਮੁੜ ਜੁਆਇੰਡਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ 16 ਮਈ 1989 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਅਲੂਣਾ ਆਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਈ

ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਤੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੈਂਡਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਨਰਜੋੜ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਵੀ ਸੀ। RW6 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਤਨੀ ਨੇ 16 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਅਲੂਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਮੰਨਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਤੀ ਧਰਮਪਾਲ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਸੀ।

(14) ਇਸ ਸਮੇਂ; ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, 1Jwe10 ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਮਾਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਭਾਟੇ ਬਨਾਮ ਨੀਲਾ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਭਾਟੇ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"7. ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਹੌਂਤਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (ਆਈਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਪਿਠਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ, ਸਨਮਾਨ, ਵੱਕਾਰ, ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ. ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਭਾਰਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਰੂਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ।

(1) 2003 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 813

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ, ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ, ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਦਰਦ, ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ

ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰੇ ਗਏ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਵਿਘਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਠੋਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਉਸ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਤੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਚ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(16) ਪਤਨੀ ਵੀ ਸਾਲ 1985 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪੂਰਨ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(17) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਹਿਵਾਸ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਤਨੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤੀ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪੇਰਾਲਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਪਤੀ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹਿਵਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਡਿਫਾਲਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਘਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਮਾਰਿਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

(18) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ।

(19) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ